

Nr 172

Av herr **Persson, Karl**, om slopande av hyresregleringen beträffande hus, byggda före år 1940.

Bostadskostnaderna har alltid utgjort en betydande del av en familjs levnadskostnader. Så är också förhållandet i nybyggda bostadshus, trots att staten lämnar ej obetydliga bidrag till såväl uppförande av husen som hyressubventioner. Genom det sedan krigets början fastställda hyresstoppet och den försämring av penningvärdet som sedan dess har skett har däremot en stor del av bostadskostnaderna i äldre hus övervältrats på fastighetsägarna. Den hyresstegring av högst 14 % som har tillåtits täcker inte på långt när ökningen av reparationskostnaderna och stegringen av övriga kostnader. De tvister, som mer och mer synes uppstå mellan hyresvärdar och hyresgäster om reparation av lägenheterna och som är en följd härav, är ingen trevlig företeelse och visar att något är på tok.

Då det i extrema fall visat sig att en fastighetsägare vill skänka bort fastigheten till hyresgästerna och dessa inte vill ta emot gåvan, därför att de då får för höga hyreskostnader om de själva skall reparera lägenheterna, visar detta att det har gått för långt.

Även ur rent nationalekonomiska synpunkter kan det inte vara fördelaktigt att hyresgästerna bor billigare än de verkliga kostnaderna betingar och i stället använder sina ökade inkomster till mera lyxbetonade varor eller nöjen, samtidigt som det gamla bostadsbeståndet till viss del får förfalla. Det är inte uteslutet, att den alldeles för stora bilimporten till någon del beror på att folk inte betalar den verkliga bostadskostnaden.

På lång sikt är det säkert det enda riktiga, att var och en betalar sina bostadskostnader även i nya hus. Undantag bör naturligt göras för ömmande fall som t. ex. folkpensionärer och familjer med särskilt stora barnkullar. För närvarande skall jag inte föreslå att hyresregleringen och bostadssubventionerna slopas, men de onormalt billiga hyrorna i gamla lägenheter bör få anpassa sig efter kostnaderna för lägenheterna i nya hus sedan de statliga och kommunala bidragen för dessa frånräknats. Den lägre standarden i lägenheterna i gamla hus kommer givetvis att även vid fri hyressättning för dessa ge billigare hyror i gamla hus än i nya.

Med hänvisning till ovanstående föreslår jag,

att riksdagen beslutar, att hyresregleringen i hus byggda före 1940 slopas och att en fri hyresmarknad i dessa hus medges.

Stockholm den 26 januari 1955

Karl Persson